

Onvermoeid verder!

Onder leiding van mijn voorganger Jan Karel Lenstra is een proces van revitalisatie van het Genootschap ingezet. Dat is misschien het meest zichtbaar aan de twee jaar geleden begonnen vijfde reeks van dit blad, maar daartoe heeft het zich zeker niet beperkt: ik noem het evenement *Pi in de Pieterskerk* (2000), de lezingenserie *Wiskunde en Kunst* (2001) en de vernieuwing van onze website die het afgelopen najaar zijn beslag heeft gekregen. Van deze activiteiten was hij niet de uitvoerder, maar wel degene die initieerde of er op toezag dat het gebeurde. Hij wist de juiste mensen bij elkaar te brengen om dingen gedaan te krijgen en effende hen daarbij de weg door het aanbrengen van een doorzichtige organisatie. Hiertoe reken ik ook de instelling van de Publicatiecommissie, waarvan hij nu zelf de voorzitter is. Dat onze leden de vruchten van dit proces op waarde schatten bleek bij de Algemene Ledenvergadering van 2001, toen bij een bestuursvoorstel tot contributieverhoging de vergadering uit eigen beweging besloot daar nog een schepje bovenop te doen.

Het ledental van het genootschap groeit. Dat blijkt uit de gegevens van onze ledenadministratie, maar ik wordt daarmee ook op een directere wijze geconfronteerd: ieder nieuw lid krijgt van de voorzitter een welkomstbrief en de afgelopen maanden heb ik iedere week gemiddeld drie tot vier van zulke brieven onderkend. Deze groei is toe te schrijven aan de ledenwerfacties (met name onder studenten en pas afgestudeerden), maar het bestuur realiseert zich terdege dat het succes hiervan op zijn beurt berust op de kwaliteiten van dit blad. Die kwaliteiten maken ook dat er onder onze leden meer animo dan voorheen is om in het NAW te publiceren. Met recht, want naar mijn indruk worden de bijdragen door velen gelezen. Het is juist zulk een uitwisseling van meningen en informatie tussen onze leden die van een beroepsvereniging een genootschap maakt en daarom neem ik deze gelegenheid te baat mijn grote waardering uit te spreken voor het werk van redactie en bureauredactie.

Ondanks de groei van het ledental en de contributieverhoging geeft de financiële toestand van het genootschap reden tot zorg. Een onevenredig groot deel van de contributies is bestemd voor onze publicaties en op dit moment teren wij in op onze reserves. Gelukkig worden we nu gesteund door een aantal wiskunde-instituten, zoals die van de VU, de UL, de UvA, de RUG en het CWI. Met andere instellingen zijn besprekingen gaande of worden binnenkort geïnitieerd. We geven dit de vorm van een institutioneel

lidmaatschap. Daarnaast zullen we een bedrijfslidmaatschap in het leven roepen. Als beide gerealiseerd zijn verwachten we in financieel opzicht wat meer lucht te hebben.

Ik noem nog wat andere zaken die de aandacht van het genootschap hebben of binnenkort gaan krijgen. Door de uitgave van het tijdschrift *Pythagoras* bedient het genootschap ook de vwo-leerlingen met belangstelling voor wiskunde. Een organisatie die zich op dezelfde groep richt, maar met andere instrumenten, is de stichting *Vierkant voor Wiskunde*. In oprichting is een stichting waarin beide als partners zullen deelnemen en die zich — hoe anders? — *Driehoek* zal noemen. Het voordeel van deze constructie is de grotere werfkracht bij geldgevers, maar mijn hoop is dat hiermee ook de contacten met het vwo structureler en intensiever zullen worden.

Het bestuur heeft onlangs besloten de *Wiskundepersdienst* te ondersteunen. Dit beoogt de eerste toegangspoort te worden voor ieder die zich op de hoogte wil stellen van wat er (vooral) in Nederland aan wiskundig nieuws gegeneerd wordt. Deze elektronische ‘persdienst’ is een initiatief van de landelijke vergadering van wiskundewebmasters. Binnenkort meer hierover.

Zoals bekend is L.E.J. Brouwer (1881–1966) één van de grootste wiskundigen die Nederland heeft voortgebracht. Zijn graf en dat van zijn vrouw bevindt zich in verwaarloosde staat en dreigde zelfs geruimd te worden. Door tussenkomst van het genootschap is dit afgewend en nu zijn we samen met de UvA van plan om nabij dit graf een plaquette aan te brengen die in het kort vertelt wie Brouwer was. Dit zal vergezeld gaan van enige publiciteit.

Tot slot: het laatste Internationaal Mathematisch Congres van 1954 te Amsterdam was het laatste grote wiskundig congres dat in Nederland plaatsvond. Het genootschap, menende dat dit nu wel lang genoeg geleden is, heeft de twee Amsterdamse instellingen en het CWI gevraagd of zij komend jaar samen een *bid* willen uitbrengen voor de organisatie van het vijfde European Mathematical Congress in 2008. Tot ons genoegen hebben zij daar positief op gereageerd. ◀

Eduard Looijenga
voorzitter van het Wiskundig Genootschap

Disciplinegroep Wiskunde Universiteit Utrecht

Postbus 80.010, 3508 TA Utrecht

looijeng@math.uu.nl